

[Ingerlise Koefoed]

fentlige tilskud, er at sige, at man kan da i loven indsætte en revisionsparagraf, og man kan løbende følge udviklingen og, når der er gået to eller tre år, se, hvordan det er gået, og ændre lovgivningen derefter.

Til hr. Flemming Jensen vil jeg sige: hvorfor skal netop det område være afhængigt alene af sponsorer eller kommercielle erhvervslivsmennesker, eller hvad det nu er for nogle? Der er vel ikke nogen herinde, der har drømt om, at overlade hele det øvrige kulturliv alene til sponsorerne, selv om man efter min mening i denne tid er mere begejstret for sponsortanken, end jeg ønsker. Jeg har ikke hørt nogen sige, at for fremtiden skal dansk teaterliv klare sig alene ved erhvervslivets nåde og støtte.

Denne kulturaktivitet er lige så vigtig som alle andre, men den skal ikke støttes.

Tastesen (S):

Til kulturministeren vil jeg sige, at vi i Socialdemokratiet og i SF jo er nødt til at formulere os i Folketinget, for at ministeren og hr. Bilgrav-Nielsen kan vide, hvad det er, vi ønsker, og hvad det er, vi vil; det er måske ikke helt udelukket, at vi bliver kaldt med til de endelige forhandlinger, når man kommer så vidt, så vi kan få indflydelse på helheden i denne forbindelse. Det må jo vise sig.

Til hr. Bilgrav-Nielsen vil jeg blot sige, at jeg håber, vi finder en brugbar konstruktion – som hr. Bilgrav-Nielsen udtrykte sig – som er fri for kommercielle interesser. Det er jo helt åbenbart, at den idépolitiske modsætning mellem synspunkterne herinde i øjeblikket er omkring de lokale medier.

Jeg vil sige til kulturministeren, at den fremstilling, der er givet omkring bingo-spilscirkulæret og de offentlige lotterier osv., er rigtig nok, og vi har for så vidt intet principielt imod noget af det, der sker. Det, som jeg spurgte kulturministeren om, var: når vi skal have en kulturpolitisk helhedspakke, som jeg har forstået kulturministeren mener, hvorfor så gribe ind undervejs til at træffe disse beslutninger, så man risikerer at kvæle nogle lokale tv-stationer? Er det ikke uventligt af regeringen at gøre det?

Ministeren ved udmærket godt, at disse 40 pct.s regler kan man ikke leve med, fordi det er umuligt at lave budgetter, som kan holde, med de omkostninger der knytter sig til radio

og tv. Sammenligningen kan ikke holde. Det rigtige ville være, at kulturministeren gik til justitsministeren og bad om, at tidspunktet for ikrafttrædelsen af dette cirkulære blev sammenfaldende med den beslutning om finansiel støtte, som Folketinget måtte træffe på et tidspunkt næste år, så ville der være en vis rimelighed i det.

Dernæst må jeg sige, at kulturministeren i virkeligheden har bekræftet – det bekymrer mig, og jeg håber, det bekymrer mange andre medlemmer i Tinget – at han går ind for en magtforvridning ved dobbeltbeslutningen om at give ret til, at dagblade og erhvervsvirksomheder direkte kan drive lokalradio og -tv, samtidig med at han går ind for reklamefinansiering. Ingen af os, der har fulgt med i medieudviklingen, er i tvivl om, at det skaber magtforvridning til fordel for professionelle, stærke kræfter, som gradvis vil underkue alt det spirende liv, som vi har fået frem ved nærradioerne igennem den seneste tid. Man vil simpelt hen ikke over for de massive, professionelle kræfter, der her er tale om, kunne klare sig, derfor er den kombination særdeles uheldig.

Det sidste, jeg vil sige, skal også være et vink til kulturministeren. Jeg vil gerne have lov til med formandens tilladelse at citere fra betænkning over forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (L 186, 1984-85). Vi vedtog i fællesskab at sige:

»Endelig er flertallet enig om, at der – når kabelanlæggene får en betydelig kanalkapacitet – bør stilles krav om, at der ud over de i § 3, stk. 4, nævnte danske programmer bør reserveres kapacitet til nabolandenes offentlige fjernsynsprogrammer samt til en såkaldt »åben kanal«, som stilles til rådighed for lokalt producerede programmer. Ministeren for kulturelle anliggender har derfor givet tilsagn om, at disse spørgsmål tages op til behandling i forbindelse med det forslag til en permanent lovgivning om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som vil blive forelagt i det kommende folketingsår. Udvalgsflertallet ønsker i denne forbindelse at understrege, at man lægger afgørende vægt på, at der i den kommende lovregulering gennemføres bestemmelser, som sikrer, at der også på længere sigt bliver tale om en kulturpolitisk velafbalanceret programspredning over danske kabelanlæg, bl.a. ved at reservere kapacitet til de nævnte programmer.«